

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 3155

гр. Варна, 16.08.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, III СЪСТАВ, в закрито заседание на шестнадесети август през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Златина Ив. Кавърджикова

Членове: Невин Р. Шакирова
Мая Недкова

като разгледа докладваното от Невин Р. Шакирова Въззивно гражданско дело № 20233100501697 по описа за 2023 година

Производството е по реда на глава XX от ГПК.

Образувано е по повод въззивна жалба на П. Д. С. срещу Решение № 1838 от 25.05.2023г. по гр.д. № 2415/2023г. по описа на ВРС, 42-ри състав, с което **на основание чл. 344, ал. 1, т. 1 и т. 2 от КТ** са отхвърлени предявените от въззивника срещу „В. К. И.“ ЕООД, ЕИК искове за признаване за незаконно и отмяна на Заповед № 001/01.06.2022г. на управителя на дружеството работодател, с която на основание чл. 325, ал. 1 от КТ е прекратено трудовото правоотношение на ищеца, считано от 01.06.2022г., както и за възстановяването му на заеманата преди уволнението длъжност „Контрольор по качеството в строителството,, при ответното дружество.

Жалбата е основана на оплаквания за неправилност, материална незаконосъобразност и необоснованост на решението. Изложени са съображения, че неправилно от отсъствието на подпис на работника в представения по делото трудов договор, ВРС е извел правен извод, че не е доказан факта на скл.чен между страните трудов договор по чл. 62 от КТ, както и че съставените документи – разчетно платежни ведомости и уволнителна заповед не могат да заместят същия. В тази връзка, съдът не е отчел тезата на ответника, че ищецът бил назначен на длъжността фиктивно, което е инициация за скл.чен трудов договор. При твърдение на ищеца, че между страните е възникнало валидно ТПО въз основа на писмен трудов договор от 19.01.2021г., оригинал на който се намира в държане на работодателя, съдът е следвало да обсъди доказателствата и въз основа на тях да формира правни изводи съществувал ли е писмен трудов договор, който е изгубен или унищожен не по вина на ищеца и при извод, че писмен документ е бил съставен, но не се представя по делото не по вина на страната, която се позовава на този документ, да обсъди доказателствата,

установяващи съдържанието му с оглед твърдението, че ищецът е подписал такъв, но не разполага с копие на същия. Непредставяйки подписан трудов договор, работодателят черпи права от собственото си противоправно поведение. Индиция за скл.чен трудов договор е и твърдението на ответника, че ищецът с назначаването си е бил неплатен отпуск /чл. 160, ал. 1 от КТ/, доколкото регламентирани в КТ отпуски се ползват само при скл.чен трудов договор. Отделно трудовият договор е деклариран от работодателя в ТД на НАП, без да е представил на работника копие от уведомлението. Така от приетото трудово досие се установява, че в информационния масив на дирекцията са постъпили данни за скл.чен между страните трудов договор на 19.01.2021г., прекратен на 08.04.2004г. По данни на ТД на НАП за актуално състояние на трудовите договори на ищеца е регистриран трудов договор, скл.чен на 19.01.2021г., прекратен на 01.06.2021г. Тези доказателства установяват по несъмнен начин, че в изпълнение на задълженията си по чл. 5, ал. 4 от КСО, ответникът представил в НАП данни за осигурителния доход на ищеца, в качеството му на негов работодател; че трудовият договор е вписан в регистъра на трудовите договори на НАП, в който са отразени съществени елементи по чл. 66, ал. 1 от КТ. Тези факти обуславят несъмнен извод, че между страните е скл.чен трудов договор на 19.01.2021г., съществувало до 01.06.2022г., когато същият бил едностранно прекратен от работодателя. От друга страна в оспорената заповед л.сват посочени причини за прекратяване на трудовия договор; заповедта е немотивирана и само на това основание следва да се отмени, а въззивникът да се възстанови на заеманата длъжност. Като е отхвърлил исквете само въз основа на неподписан от работника трудов договор, ВРС е постановил решението си в разрез с всички основни начала на гражданския процес. Ето защо е отправено искане решението да се отмени и вместо него да се постанови друго, с което предявените искове да се уважат с извод за основателност.

В отговор на жалбата, „В. К. И.“ ЕООД, представлявано от управителя оспорва доводите в нея. Поддържа, че правилно в обжалваното решение ВРС е приел, че представеният по делото договор е неподписан от ищеца, поради което не може да се приеме, че е налице договор между страните. Посочва, че въззивникът никога не е полагал труд по претендираната длъжност и не е получавал трудово възнаграждение за това. Едноличният собственик на капитала на дружеството П. Д. Х. и въззивника са били съдружници и съвместно управлявали „П. С.“, ЕИК, като след разрыв в отношенията им по искане на П. Х., П. С. напуснал дружеството прехвърляйки му дяловете си. Едновременно с това П. С. е и едноличен собственик на капитала и управител на „Н. П. Г.“ ЕООД, ЕИК и заедно с въззиваемото дружество са развивали съвместна строителна дейност. В тази връзка управителят на „В. К. И.“ ЕООД – П. Х. се е водил на работа в дружеството на ищеца „Н. П. Г.“ ЕООД, а въззивника фиктивно се е водил на работа във въззиваемото дружество, като през това време е бил в неплатен отпуск. Наред с това П. С. е управител и едноличен собственик на капитала на множество други търговски дружества и да контролира качеството на строителството в ответното дружество е бил

последният му ангажимент. Ето защо въззивникът никога не е престира труд на длъжността в ответното дружество. Заявява възразение, че за предявяване на настоящите иски е настъпила погасителна давност на основание чл. 358 от КТ – от твърдения на ищеца в ИМ се установява, че е узнал за заповедта за уволнение на 12.01.2023г. в първото с.з. по гр.д. № 13652/14.10.2022г. по описа на ВРС. Това обстоятелство не отговаря на истината, доколкото по воденото между страните гр.д. е налице признание на ищеца, че от справка от НАП узнал за прекратяване на правоотношението преди образуване на това дело. Ето защо отправя искане обжалваното решение да се потвърди като правилно и законосъобразно.

На основание чл. 267, ал. 1 от ГПК при служебна проверка съдът констатира, че въззивната жалба е допустима. Депозирана е от активно легитимирана страна по делото, имаща правен интерес от обжалването, в срока по чл. 259, ал. 1 от ГПК и отговаря на съдържателните изисквания за редовност по чл. 260 и чл. 261 от ГПК. Делото следва да бъде насрочено за разглеждане в открито съдебно заседание при условията на чл. 317 вр. чл. 310, ал. 1, т. 1 от ГПК.

Във въззивната жалба е обективизирано доказателствено искане за изискване и прилагане по делото на гр.д. № 13652/2022г. по описа на ВРС, 48-ми състав. Искането е мотивирано с твърдения, че е направено с молба от 12.04.2023г. преди първото по о.с.з. пред първата инстанция, но е оставено без уважение от първоинстанционния съд. Евентуално е отправено искане за приемане в качеството на писмени доказателства на Справка за актуално състояние на трудовите договори на въззивника; Справка за осигурителен доход по данни от Декларация от Наредба № Н-13 към КСО за периода от 01.01.2021г. до 31.12.2021г.

С допълнителна молба от 28.06.2023г. въззивникът отправя искане за приемане като писмени доказателства по делото на списъци на лицата и превозните средства на „В. К. И.“ ЕООД, които са посещавали в.ф. 32020 за изпълнение на договор за „Ремонт на хранилище“ № 7.

За да се произнесе, съдът съобрази следното:

Доколкото и двете страни се позовават на водено между тях гр.д. № 13652/2022г. по описа на ВРС, 48-ми състав, искането за изискване на същото следва да се уважи. По искането за приемане на представените с жалбата и с допълнителна молба писмени доказателства, съдът следва да се произнесе в съдебно заседание след изслушване на становище на въззиваемата страна по допустимостта и относимостта на същите към предмета на доказване.

Мотивиран от така изложените съображения, Варненски окръжен съд

ОПРЕДЕЛИ:

НАСРОЧВА производството по делото за разглеждане в открито съдебно заседание на **23.08.2023г. от 10:30 часа**, за която дата и час да се призоват страните по делото.

ДА СЕ ИЗИСКА от ВРС гр.д. № 13652/2022г. по описа на ВРС, 48-ми състав за запознаване и послужване по настоящото дело. В случай, че делото е висящо пред ВРС да се укаже, че след послужване, делото ще бъде върнато на същия съд за продължаване на съдопроизводствените действия по него.

ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на въззиваемата страна в срок до съдебно заседание да изрази становище по доказателственото искане на въззивника за приемане на представени с въззивната жалба и с допълнителна молба писмени доказателства.

НАПЪТВА на основание чл. 273 вр. чл. 140, ал. 3 от ГПК страните към медиация или към спогодба, като указва на същите, че постигането на спогодба посредством взаимни отстъпки от страна на всяка от тях ще доведе до бързото и ефективно уреждане на спора по между им и ще благоприятства процесуалните и бъдещите извънпроцесуални взаимоотношения по между им. При прикл.чване на делото със спогодба половината от внесената държавна такса се връща на страната, на основание чл. 78, ал. 9 от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____